

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/32453 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, van 3 september 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 augustus 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 september 2007, verzonden op 4 september 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond (hierna: de rechtbank), het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 september 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 19 september 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In grief 1 klaagt appellant dat de rechtbank, door te oordelen dat appellant op grond van artikel 50, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) kon worden staandegehouden, heeft miskend dat de identiteit van appellant reeds bij verbalisanten bekend was en zijn verblijfsrechtelijke status bij hen bekend had moeten zijn en appellant alleen vanwege zijn uiterlijk werd staande gehouden.

2.1.1. Volgens het op ambtseed opgemaakte proces-verbaal van bevindingen van 16 augustus 2007 zagen de verbalisanten tijdens het uitoefenen van toezicht in een gebied dat bekend is in verband met handel in verdovende middelen en verkoop daarvan aan drugstoeristen, appellant aldaar lopen. In het proces-verbaal is verder vermeld dat het een van de verbalisanten ambtshalve bekend is dat appellant een nader genoemde naam valselijk gebruikt, tegen hem een onderzoek naar zijn juiste personalia loopt en hij zich veelvuldig ophoudt in gebieden waar veelal gehandeld wordt, waarbij appellant ook deal- en runactiviteiten vertoont. De verbalisanten spraken appellant aan en vroegen hem naar zijn naam. Daarop antwoordde hij met de vorenbedoelde naam. Na de mededeling dat bekend was dat deze naam niet juist was, werd appellant gevraagd een geldig legitimatiebewijs te overhandigen. Toen appellant hier niet aan kon voldoen, is hij ter zake door de verbalisanten aangehouden.

Volgens het op ambtseed opgemaakte proces-verbaal van overbrenging en ophouding van 17 augustus 2007 is appellant na de aanhouding en een onderzoek ter zake van een strafbaar feit door een (hulp)officier van justitie heengezonden en aansluitend op grond van artikel 50, tweede of derde lid, van de Vw 2000 overgebracht naar een plaats van verhoor.

Uit het voorgaande volgt dat voorafgaand aan de toepassing van artikel 50, tweede of derde lid, van de Vw 2000 strafrechtelijke en niet vreemdelingenrechtelijke bevoegdheden zijn aangewend. Reeds om die reden is de onderhavige klacht terecht voorgedragen. Deze kan evenwel niet leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraak, aangezien de rechter in vreemdelingenzaken niet kan oordelen over de aanwending van niet bij of krachtens de Vw 2000 toegekende bevoegdheden. Derhalve faalt grief 1.

2.2. Hetgeen voor het overige is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000, kan evenmin tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient, zij het met verbetering van de gronden waarop deze rust, te worden bevestigd.

2.4. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en
mr. P.A. Offers en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Leden, in
tegenwoordigheid van mr. A.A. Snijders, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

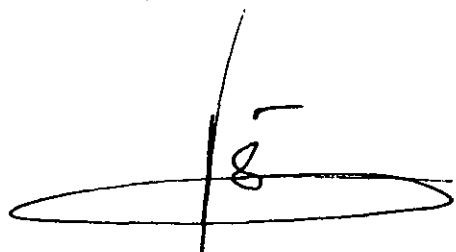
w.g. Snijders
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 4 oktober 2007

279

Verzonden: 4 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

21. Aug. 2007 8:15
17. Aug. 2007 1:30

VRIJS VOORTGANG 045-4005926
VRIJS VOORTGANG

NIVEL 2040 r.p.r. 11/19

5

Postadres Postbus 1230
6201BE MAASTRICHT

• Limburg-Zuid

Regio Limburg-Zuid
Korpsonderdeel 24 Divisie Regionale Vreemdelingencontrole
Behandeld door H.J. Hamming
Telefoon 045 - 400 59 25
Fax 045 - 400 59 25
V-nummer / Zaak / Zaak - 16/08/2007
Datum 16/08/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Harmina Johanna Hamming, inspecteur van het regionaal politiekorps Limburg-Zuid, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:
Voorna(a)m(en)	:
Geboortedatum	:
Geboorteplaats	:
Geboorteland	: Algerije
Nationaliteit(en)	: Algerijnse
Geslacht	: mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- Zich bedient van een of meerdere aliases
- niet beschikt over voldoende middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Pleats : Maastricht

V.nr:

Pagina 1 van 2

Ontvangst tijd 21. Aug. 2007 8:15 Nr. 2536
17. Aug. 2007 8:26

24/08 2007 VRI 12:26 [TX/RX NR 65151 2007

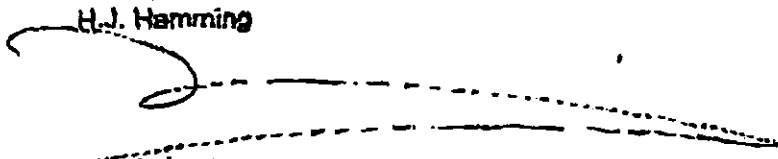
21. Aug. 2007 8:15
17. Aug. 2007 7:38

pv den Bosch
VRIS VOORTGANG 045-405926
VRIS VOORTGANG

Nr. 2536 P. 12/19

Datum : 18/08/2007
Tijd : 20:45 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur.
H.J. Hamming

Handtekening

7180

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE
ZITTINGHOUDENDE TE ROERMOND
Enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
Vreemdelingenkamer

Uitspraak van de rechtbank ingevolge artikel 94 juncto artikel 106 van de
Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

Proc.nr. : AWB 07/32453

Inzake : , alias , alias
alias
volgens zijn verklaring geboren op of op
of op en van Algerijnse dan wel
onbekende nationaliteit, verblijvende in het Penitentiair
Ziekenhuis te Scheveningen,
hierna te noemen: eiser,
gemachtigde mr. C.J.M. Dreessen, advocaat te Maastricht,
tegen : de Staatssecretaris van Justitie te 's-Gravenhage,
verweerder.

I. PROCESVERLOOP

Op 16 augustus 2007 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en
onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepsschrift van 17 augustus 2007 is namens eiser beroep ingesteld.
Ingevolge het bepaalde in artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 strekt dit beroep
tevens tot toekenning van schadevergoeding.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 29 augustus 2007, alwaar
eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde voornoemd.
Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mevrouw G.I. Ramsaroep.

II. OVERWEGINGEN

De rechtbank beoordeelt thans of de toepassing en tenuitvoerlegging van de
maatregel van vreemdelingenbewaring in overeenstemming is met de wet en bij
afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is.

Namens eiser is – kort weergegeven – aangevoerd dat zijn staandehouding
onrechtmatig is geschied nu er geen redelijk vermoeden van illegaal verblijf

was. Voorts is aangevoerd dat, gelet op de persoonlijke omstandigheden van eiser (eiser is psychisch labiel), de maatregel van bewaring te zwaar is. Eiser is onevenredig in zijn belangen geschaad.

De rechtbank overweegt als volgt.

Allereerst overweegt de rechtbank dat uit het proces-verbaal van bevindingen van 16 augustus 2007 blijkt dat verbalisanten zich op 16 augustus 2007 in een gebied bevonden dat hun ambtshalve bekend is als een gebied waar veel gedeald wordt door met name mannen van Noord-Afrikaanse afkomst die hun verdovende middelen trachten te verkopen aan Belgische, Franse en/of Duitse drugstoeristen. Verbalisant zag in dat gebied een hem ambtshalve van gezicht bekende Noord-Afrikaanse man lopen die hij kende als zijnde genaamd , waarvan verbalisant wist dat hij deze naam valselijk als echt gebruikt, dat er een onderzoek naar zijn juiste personalia is ingesteld en dat deze man zich veelvuldig ophoudt in gebieden waar veelal gedeald wordt en waarbij hij ook deal- en runactiviteiten vertoont.

Het bovenstaande levert, naar het oordeel van de rechtbank, onder verwijzing naar onderdeel A3/3.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 een naar objectieve maatstaven gemeten redelijk vermoeden van illegaal verblijf op, op grond waarvan eiser krachtens artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000 kon worden staandegehouden.

De rechtbank overweegt verder als volgt.

Verweerder heeft eiser krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld. Hieraan heeft verweerder ten grondslag gelegd dat eiser:

- niet in het bezit is van een geldig identiteitsbewijs als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000;
- niet beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats;
- niet beschikt over voldoende middelen van bestaan;
- eerder niet rechtmatig in Nederland heeft verbleven;
- zich niet heeft gehouden aan zijn vertrektermijn;
- zich niet heeft gemeld bij de Korpschef;
- zich heeft bediend van een of meerdere aliassen.

Bovenstaande gronden zijn onbestreden gebleven en vormen bovendien voldoende grond ernstig te vermoeden dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken.

Uit de gedingstukken alsmede het verhandelde ter zitting is niet gebleken dat verweerder reeds enige uitzettingshandelingen heeft verricht.

Gelet op het vorenstaande kan vooralsnog, naar het oordeel van de rechtbank, niet gesteld worden dat geen reëel zicht op uitzetting bestaat of dat met onvoldoende voortvarendheid aan de uitzetting van eiser wordt gewerkt. Hiertoe

overweegt de rechtbank dat in beginsel een termijn van veertien dagen voor het verrichten van een uitzettingshandeling redelijk is te achten en de rechtbank acht geen termen aanwezig om in het geval van eiser tot een ander oordeel te komen.

Voor zover eiser met hetgeen hij aanvoert omtrent de zwaarte van de maatregel van bewaring heeft beoogd een beroep te doen op een lichter middel overweegt de rechtbank als volgt.

Toepassing van een lichter middel dan vrijheidsbeneming is een discretionaire bevoegdheid van verweerder, die de rechtbank slechts terughoudend kan beoordelen. Dat brengt met zich, dat de rechtbank het besluit van verweerder heeft te respecteren, tenzij gezegd moet worden dat verweerder bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in strijd heeft gehandeld met een geschreven of ongeschreven rechtsregel dan wel met enig algemeen rechtsbeginsel. In het bijzonder dient te worden gezien of verweerder een zorgvuldige afweging heeft gemaakt van de persoonlijke belangen van verzoeker tegen het algemeen belang dat verweerder dient te behartigen.

Gezien de gronden waarop de maatregel berust heeft verweerder in beginsel het risico niet hoeven aanvaarden dat eiser zich op het moment dat zijn uitzetting aanstaande is aan die uitzetting zal onttrekken.

De door eiser aangevoerde gezondheidsproblemen vormen evenmin grond voor het oordeel dat verweerder met een lichter middel had dienen te volstaan. Uit de ter zitting door verweerder overgelegde geleidebrief / checklist in verband met toepassing artikel 59 Vw van 16 augustus 2007, noch uit de overige gedingstukken, noch anderszins is gebleken dat eiser detentieongeschikt is, terwijl uit bovengenoemde geleidebrief / checklist blijkt dat er bij de inbewaringstelling, voor wat betreft het medicijngebruik, rekening is gehouden met de gezondheidsproblemen van eiser.

Gelet op deze omstandigheden is de rechtbank dan ook van oordeel dat verweerder, aan wie de beoordeling voorligt of de uitzetting met een minder belastend middel veilig is te stellen, niet hoeft hoeven volstaan met een lichter middel dan voortzetting van de vreemdelingenbewaring.

Ook overigens is de rechtbank van oordeel, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring niet in strijd is met de Vw 2000 en evenmin bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten.

Het vorenstaande maakt dat de vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in artikel 59 van de Vw 2000 in rechte stand kan houden en het beroep ongegrond dient te worden verklaard.

Vorenstaand oordeel brengt met zich dat een grondslag voor toekenning van schadevergoeding ontbreekt.

Procedurenummer: AWB 07/32453

4

Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

Mitsdien wordt als volgt beslist.

Procedurenummer: AWB 07/32453

5

III. BESLISSING

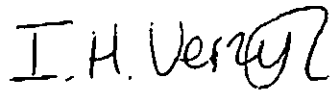
De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gedaan door mr. drs. E.J. Govaers in tegenwoordigheid van mr. I.H. Verzijl
als griffier en uitgesproken in het openbaar op 3 september 2007.

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 4 SEP 2007

wagemans advocaten maastricht
advokaten en prokureurs

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5359 B	11 SEP 2007
ZAAKNR: 200706506	
AAN: V3	
BEHANDELD: DD:	PAR:

looiersgracht 4
6211 JK maastricht
postbus 598 6200 AN
maastricht
telefoon 043-3251859
telefax 043-3253043

mr. richard wagemans
mw. mr. corry dreesen

rechtstreeks
telefoon 043-3506131
mail c.dreesen@wagemansadvokaten.nl

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

per fax: 070 - 365 13 80

verzonden per fax en per post
gelijktijdig verzonden aan verweerder

Maastricht, 11 september 2007

Betreft : Dhr. geboren op
Nationaliteit : Algerijnse
IND referentie : 0411.10.0290
Procedurenummer : 07 / 32453 VRONTN GO R2 VEI

Geeft eerbiedig te kennen:

Namens de heer . , geboren op , thans verblijvende in het Penitentiair Ziekenhuis te Scheveningen, hierna te noemen appèllant wordt hiermede hoger beroep ingesteld tegen de uitspraak d.d. 4 september 2007 van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Roermond, inhoudende de ongegrond verklaring van het beroep en de afwijzing van het verzoek om schadevergoeding.

Namens appèllant ben ik bepaaldelijk gevolmachtigd tot het indienen van dit hoger beroepschrift.

Een kopie van de bestreden uitspraak treft u hierbij aan.

Hierna volgen de grieven waarop dit hoger beroepschrift steunt.

Grief 1.

Ten onrechte heeft de Rechtbank Roermond geoordeeld dat de toepassing en de tenuitvoerlegging van de maatregel van vreemdelingenbewaring in overeenstemming met de wet en bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd te achten is.

Appèllant heeft gesteld dat zijn staandehouding onrechtmatig is geschied, nu er geen redelijk vermoeden van illegaal verblijf ten grondslag lag aan zijn staandehouding.

derdenrekening: rabobank geleen rek.nr. 13.05.84.479 t.n.v. sig. derdengelden wagemans advocaten maastricht

katadreuffe b.v. (praktijkvennootschap mr. wagemans), mw. mr. dreesen, aanvaarden geen verder gaande aansprakelijkheid dan tot maximaal het bedrag van de uitkeringen waarop de door de voornoemde advocaten afgesloten beroeps-aansprakelijkheidsverzekering hen in het betreffende geval aanspraak geeft en sluiten iedere verdere aansprakelijkheid nadrukkelijk uit.

Hier toe heeft de Rechtbank overwogen dat uit het procesverbaal van bevindingen zou blijken dat verbalisanten zich in een gebied bevonden dat hun ambtshalve bekend stond als een gebied waar veel gedeald wordt door met name mannen van Noord-Afrikaanse afkomst, die hun verdovende middelen trachtten te verkopen aan Belgische, Franse en/of Duitse drugstoeristen.

Hierop is betrokkene, op grond van zijn Noord-Afrikaanse uiterlijk staande gehouden. Gesteld wordt dat verbalisant in het gebied, zoals hierboven beschreven, een hem ambtshalve bekende Noord-Afrikaanse man heeft staande gehouden. Dit alles kan echter niet leiden tot een redelijk vermoeden van illegaal verblijf.

Art. 50 lid 1 VreemdelingenWet, dat expliciet tijdens de zitting genoemd is en waarop een beroep is gedaan, stelt duidelijk dat ambtenaren, belast met het toezicht op vreemdelingen, slechts bevoegd zijn, hetzij op grond van feiten en omstandigheden die, naar objectieve maatstaven gemeten, een redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleveren, personen staande kunnen houden ter vaststelling van hun identiteit, nationaliteit en verblijfsrechterlijke positie.

Uit de uitspraak blijkt al dat de identiteit van appèllant al bekend was.

Wat ook bekend had moeten zijn en veronderstelt moet te worden zijn is de verblijfsrechterlijke positie van cliënt.

Appèllant heeft gesteld de Nederlandse nationaliteit te hebben en om die reden al na drie dagen al in vrijheid te zijn gesteld in juni 2007.

Het is nooit de bedoeling van de wetgever geweest dat mensen die enkele maanden tevoren na drie dagen vreemdelingenbewaring zijn heengezonden, louter en alleen op hun Noord-Afrikaanse uiterlijk en hun aanwezigheid op een verdachte plek, enkele maanden daarna wederom kunnen worden staande gehouden ter vaststelling van hun identiteit of verblijfsrechterlijke positie.

Dit leidt namelijk tot pure willekeur, hetgeen de wetgever expliciet heeft willen uitsluiten. Immers, dan zou er met deze uitspraak een vrijbrief gegeven zijn om alle personen met een Noord-Afrikaans uiterlijk, die zich in de nabijheid van NS-station Maastricht bevinden, staande te houden. Dit is in strijd met de Grondwet, art. 1: "allen die zich in Nederland bevinden, worden in gelijke gevallen behandeld."

"Discriminatie is niet toegestaan."

De vraag die rijst is, op welke grond kan verweerder juist appèllant aanmerken als potentieel illegaal verblijvende vreemdeling?

Waaruit bleek het redelijk vermoeden?

Grief 2.

Er is ook een expliciet beroep gedaan op de persoonlijke omstandigheden van appèllant. Appèllant is psychisch dermate labiel, dat hij is opgenomen in het Penitentiaire Ziekenhuis te Scheveningen.

De vrijheidsontnemende maatregel is in casu te zwaar, hetgeen ook in beroep is aangevoerd, en waaraan de Rechtbank toch geen gewicht heeft toegekend.

wagemansadvokatenmaastricht

Verweerder heeft bij de uitoefening van zijn discretionaire bevoegdheid om niet over te gaan tot het toepassen van een lichter middel dan vrijheidsbeneming, bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in strijd gehandeld met een ongeschreven rechtsregel, dan wel met enig algemeen rechtsbeginsel.

In het bijzonder diende te worden gezien of er wel een zorgvuldige afweging heeft plaatsgevonden tussen de persoonlijke belangen van appèllant tegen het algemeen belang dat verweerder nastreeft.

Hierbij dient dan ook nog in ogenschouw te worden genomen, dat het nadeel dat appèllant lijdt niet onevenredig groot mag zijn in vergelijking tot het doel dat verweerder nastreeft.

De Rechtbank Roermond stelt zich onterecht op het standpunt dat verweerder in beginsel het risico niet hoefde te aanvaarden dat appèllant zich op enig moment dat zijn uitzetting aanstaande was, aan de uitzetting zou onttrekken.

Dit valt op geen enkele wijze te rijmen met de heenzending in juni 2007, na drie dagen vrijheidsontnemende maatregel.

Bovendien blijkt nergens uit dat de gezondheidsproblemen van appèllant, welke aanzienlijk zijn, betrokken zijn in een belangenafweging.

Appèllant lijdt psychisch ernstig onder de detentie.

Gezien het feit dat hij al psychisch labiel is, voelt hij een detentie veel zwaarder dan een willekeurig ander persoon. Met deze omstandigheid is noch door verweerder, noch door Rechtbank Roermond rekening gehouden. Noch zijn deze omstandigheden betrokken in een belangenafweging.

Een vrijheidsontnemende maatregel is een ultimum remedium, dat slechts met grote terughoudendheid mag worden toegepast.

Vrijheidsontnemende maatregelen grijpen zeer diep in in de persoonlijke levenssfeer van personen.

In casu had een belangenafweging gemaakt moeten worden waarbij het nadeel dat appèllant lijdt, niet onevenredig groot mag zijn in vergelijking met het in vreemdelingenbewaringsmaatregelen te nemen doel, nagestreefd door verweerder.

Nu zulks zowel door verweerder als door de Rechtbank Roermond is verzuimd, kleeft er aan de bestreden uitspraak een motiveringsgebrek.

Derhalve is de bestreden uitspraak in strijd met de wet en dient deze vernietigd te worden.

In dit geval ligt er voor u Edelachtbare Raad van State, een taak in de toets van het kader van de rechtsontwikkeling.

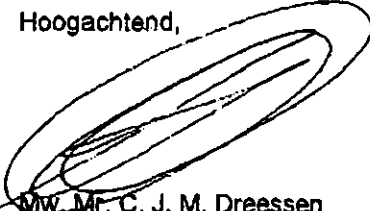
wagemansadvokaten maastricht

REDENEN WAAROM:

Ik u namens appellant verzoek:

- de bestreden uitspraak te vernietigen en te bepalen dat appellant onmiddellijk in vrijheid wordt gesteld;
- aan appellant een schadevergoeding toe te kennen voor elke dag die hij onrechtmatig in detentie heeft verbleven;
- verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

Mw. Mr. C. J. M. Dreessen